

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Figuræ, Symbola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Cum Scripturam sanctam legimus; Verbum DEI tractamus; Filium DEI per speculum, & in ænigmate, præ oculis habemus. Et revera, si benevoli lectores sumus, si benevoli auditores lectioni assistimus legendo, vel audiendo, accendimur: legendo, vel audiendo, ad amorem DEI proficimus. Nonne ergo de Scriptura sacra nobis amor DEI processit? Quid autem est amor DEI? nisi Spiritus DEI? Procedit donum ex Patre; ut, per Scripturam intellectam, cognoscamus Filium Patris. Procedit nobis amor ex intelligentia Scripturæ; ut amemus Patrem Filij, & diligamus Filium Patris. Nonne ergo jam nobis etiam hõc modò Spiritus Sanctus ex Patre, Filioque, processit? S. Rupertus l. 1. de oper. Spir. S. c. 6.

Pensa charissime, quam beatissima Trinitas amanda sit: quæ sic tota nobis intendit; imò quæ se totam nobis impendit. S. Bonaventura f. 3. in oct. Pent.

Deus est, Deus Abraham, confereudo fidem: Deus Isaac, conferendo spem: Deus Jacob, conferendo charitatem. S. Bonaventura in Pf. 45.

Imperator Valens, malevolorum adductus sermonibus, incubuit ad voluntatem ejiciendi Basilium in exilium. Cæterum calamus flatim, nolens iniquo subservire consilio, ultrò contractus est. Secundum calamus arripuit, ad subscribendum sententiæ exilij, & ille contractus est. Tertium; & hic contractus. Tres calami consubstantialitatem Trinitatis prædicanti patrocinati sunt. S. Ephrem, Encom. in S. Basilium M.

Triplex genus peccatorum. Alia enim sunt, in quæ incidimus per infirmitatem; alia, quæ incurrimus per errorem; alia, quæ committi-

mus per solam iniquitatem. Secundum hunc triplicem peccandi, modum, dicimur peccare in patrem, peccare in Filium, peccare in Spiritum Sanctum. Nam, quamvis una, eademque, sit potentia, sapientia, & bonitas, sit Patris, & Filij, & Spiritus S.; Secundum quandam tamen modum loquendi in quibusdam Scripturæ locis, potentia Patri, Sapientia Filio, benignitas Spiritui S. (quasi specialiter) videntur assignari. Qui igitur per infirmitatem delinquit, ei utique valde contrarius est, qui summa potentia est. Qui verò per solam malitiam offendit; quomodo ei magis adversarij potest, qui summa bonitas est? Rich. à S. Viçt. tr. 2. c. 3.

Pœnitens obligatur Deo Patri, ex peccatis, quæ fecit ex fragilitate: quia Deo Patri attribuitur potentia. Solvitur autem ista obligatio per asperam, duram, & magnam, pœnitentiam. Secundò obligatur Filio DEI, ex peccatis, quæ commisit per ignorantiam; ignorans, quod tenebatur scire. Solvitur hæc obligatio, audiendo sapientiam divinam, Missas, sermones, bonas lectiones. Tertio obligatur Spiritui S. ex peccatis, quæ commisit per malitiam, & iniquitatem. Solvitur ista obligatio per bonitatem, faciendo opera misericordie, tam corporalia, quam spiritualia, S. Vinc. Ferr. f. in Vig. Epiph.

Potentia ad Patrem; Sapientia ad Filium; cæcitas ad Spiritum S., pertinet. Quando ex fragilitate peccamus; peccamus in Patrem, quasi contra potentiam: quando ex ignorantia; peccamus in Filium, quasi contra Sapientiam: quando verò ex malevolentia; peccamus in Spiritum S., quasi contra dilectionem. Blesensis f. 29. in Als. B. V.

TITULUS XIII. TRISTITIA.

§. I.

Figuræ, Symbola.

Scissisq; vestibus. Gen. 37. 34. Vetus mos, in luctu scindere vestes: eratque hoc Symbolum planctus. Scissio enim vestium significabat, scissum dolore cor. Cornelius hic.

Nudis pedibus &c. 2. Reg. 15. 30. Hebræi, & postea Romani, nudò capite incedebant: quasi liberi, & expediti: in luctu verò caput operiebant: ut patet 2. Reg. 19. 4., & Jerem. 14. 3. Nimirum sciebat David; sibi non tam cum Absolone, quam cum Deo, rem esse. Eum itaque prius hisce pœnitentiæ armis expugnare decrevit. Cornelius hic.

Verbum *sedendi* significat tristitiam: *sede in pulvere virgo filia Babylon.* Isa. 47. 1. *Quomodo sedet sola civitas?* Thren. 1. 1. *Dies multos sedebunt Filij Israël sine rege.* Os. 3. 4. *Surgite, postquam sederitis.* Pf. 126. 2.

Cum serò esset. Joan. 20. 19. Erat plus mœroris, quam tempore: Serò, est mœroris, & tristitiæ; nubilò mentibus obscuratis. - Nullæ noctis tenebræ caligini mœroris, & formidinis, comparantur. S. Chrysol. f. 34.

§. II.

Tristitia vitiosa, & indifferens.

Ex Veteri, & Novo.

David tollebat citharam &c. 1. Reg. 16. 23. Franciscus Valles. f. Philos. c. 28. dæmones melancholicos invadunt; aut melancholicas humores hominibus inferunt. Quocirca, qui tentationes diaboli evadere cupit; caveat à melancholia. Cum suspiciones, timores, angores, scrupulos, ingerit; dicat: non credo vobis: vos enim proceditis à meo hoste; scilicet damone, & melancholia. Falsa sunt, inepta sunt, stulta; quæ mihi representatis. - Hinc S. Antonius, teste S. Athanasio, dicebat: nihil efficacius est ad vincendos dæmones